

BÀI KHÔNG TÊN SỐ 36

NHƯ LÁ NHỚ RỪNG

Vũ Thành An

Ta quần quanh vào những đam mê, ta buộc ta vào những giây thề, từng hạn

kỳ loay hoay bước đi, từng hạn kỳ loay hoay bước đi. Ta lăn theo con dốc tình

yêu, đời đổ xiêu ngã nghiêng đã nhiều, nằm bên đây chờ tin bên ấy, như lá

rừng nhớ rừng chiều nay. Câu nghìn năm nhện đã giăng tơ, đã lừa ta vào chốn lao

tù, đời vật vờ chung thân bơ vơ, đời vật vờ chung thân bơ vơ. Ta thương

ta ta sót đời ta, nửa đường chưa còn chi nữa chờ, chờ ai đây mở đôi môi

khóc, thương khóc mình khóc đời quạnh hiu.